

Seja—
Klub slov. upokojencev v Euclidu ima jutri ob dveh popoldne sejo v SDD na Recher Ave. Po seji prigrizek.

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

No. 106 Weds., May 31, 1967

Visoki cilji

Ob koncu šolskega leta slovenski in ameriški listi objavljajo imena, slike in življenjske prikaze graduirancev, ki končujejo srednje šole ter se bodisi usmerjajo v nadaljnji študij, bodisi v poklice. Bolj redko berem v slovenskih listih imena in življenjske zgodbe tistih, ki končujejo college; še redkeje o akademikih, ki so se povzpeli do master diplome, skoro nikdar o tistih redkih posameznikih, ki so se priborili do doktorata. Navadno zanje niti ne izvem. Graduanci srednjih šol gotovo zaslužijo pohvalo, a to bolj kot spodbudo za bodoče delo kot pa priznanje za dosežene uspehe. V resnici niso še prišli tako daleč preko šolske obveznosti; v veliki večini primerov bi bilo treba čestitati samo staršem, ki so jih vsa leta priganjali ali pa vsaj vzdrževali. Dejansko jih resni študij še le čaka. Če se odločajo za nadaljevanje študija v college, bodo z malenkostno vztrajnostjo prišli do bakalaureata, ako se zadovoljijo s povprečnimi ocenami. Večina študentov se, ne da bi se zavedala, kako usodne so lahko samo povprečne ocene za njihovo bodočnost. Študij na college še ne pomeni prave specializacije, kajti ta se v Ameriki dejansko začne s študijem za master diploma in doktorat.

Zakaj naj bi bila večina naših maturantov zadovoljna samo z napol dovršenim študijem na college? Kako to, da jih tako malo nadaljuje delo v specializacijah? Morda je zares razlog v tem, da si mladi ljudje postavljajo prenežne cilje, kakor je upravičeno zapisal Jože Bernik v zadnji številki glasila Savanov. Ko se udeležujem strokovnih konferenc, se nisem naletel na slovenskega akademika. Srečujem Madžare in Hrvatje, Poljake in Špance, iskanje Slovencev je neuspešen posel. Podobne vtise dobivajo moji prijatelji z drugih strokovnih področij. Le med inženirji je nekaj drugače.

Slovenci in mladi Amerikanci slovenskega rodu bomo nekaj dosegli v Ameriki, če si postavljamo visoke cilje. Nikjer na svetu ni mladim ljudem odprtih toliko poti kot prav v Združenih državah. Prilike se seveda ne ponujajo, seči je treba po njih in pripravljati se je treba nanje.

Študij predstavlja finančno breme za mladega fanta ali deklet ter za njihove starše. Vendar je taka denarna žrtev najbolj solidna investicija za bodočnost. Poleg tega je danes na razpolago vedno več študijskih podpor za dobre študente. Prav zato je vestno študiranje tako pomembno. Plače diplomirancev so mnogo višje kot zaslužki ljudi brez diplom. Četudi se dokaj dobre službe kar ponujajo mladim ljudem ter jih zavajajo v praktične poklice takoj po srednji šoli, jih v resnici odvračajo od mnogo bolj donosnih in zadovoljivih zaposlitev, ki so dosegljive z nekaj več študija. To ne velja samo za tehnične poklice, v katere se usmerja velik del mlajših ljudi. Slovenski rojaki kar zanemarjajo celo vrsto poklicev, za katere so posebno kvalificirani zaradi poznanja jezika, dvojne kulture in razgledanosti.

Okrog štirideset slovenskih profesorjev poučuje danes na ameriških univerzah in collegeh. Vsak od njih lahko pove mladim maturantom, kako so poti do uveljavljenja odprte. Povojna slovenska emigracija se je na tem polju dostojno postavila, zdaj je čas, da izrabimo priložnost mlajši rod. Konec šolskega leta je skoraj prepozno, da bi se letošnji graduiranci premislili in nadaljevali s študijem, če so se že drugače odločili. A zdaj je čas za tiste, ki stopajo v zadnje letos srednješolskega študija.

Naši študentje premalo pazijo, na kakšne univerze se vpisujejo. Razlika med ameriškiimi univerzami je zelo velika. Predvsem v tem, kam odpirajo poti. Najlaže je doseči sprejem v "Community College", odkoder je kasneje zelo težko priti na priznano univerzo. Malo težji je vpis v državne zavode, vendar resnemu študentu ne bo delalo preglativ. Vedeti je seveda treba, da so državne univerze, kot so Ohio State, University of Illinois ali Indiana University, ogromni zavodi, v katerih se posameznik skoro izgubi, če ne ve, kaj prav za prav hoče. Mnogo težji je vpis v izbrane privatne univerze kot so Harvard, Yale, Princeton ali tudi Oberlin, Haverford, Cornell in podobne. Res je, da tam sprejemajo le najboljše študente z zelo dobrimi ocenami. A diplome teh univerz so same po sebi vstopnice do odgovornejših položajev, tudi boljše plačanji, po diplomu. Kvaliteta izobrazbe, ki jo ti zavodi nudijo, je dokaj drugačna kot na krajevnih zavodih.

Izbira zavoda, kje naj mladi študent nadaljuje svoje študije, je življenjska odločitev, ki bo za vse življenje usmerila študenta. Nisem gotov, da se mladi maturantje tega dovolj zavedajo. Clevelandski in chikaški Slovenci so srečni, da imajo v neposredni bližini take izbrane in priznane zavode kot so Case Institute, Illinois Institute of Technology, Western Reserve, University of Chicago in Northwestern, vsak po svoje ugleden in svetovno znan za-

vod. Če le mogoče, bi morali naši mladi študentje izbirati take univerze za nadaljni študij.

Uveljavljanje slovenskega življa v Ameriki je v dokajšnji meri odvisno od tega, da se posamezniki slovenskega rodu povzpnejo na odločilna mesta v ameriškem svetu, bodisi na univerzah, bodisi v industriji ali v svobodnih poklicih. Mnogo več vpliva bo imel slovenski zdravnik, kot ga ima bolniška sestra, mnogo več univerzitetni profesor kot učitelj v ljudski šoli, mnogo več inženir kot delavec v industriji. Amerika je še vedno odprt svet za vsakogar, ki ima dovolj vztrajnosti in poguma. Zakaj ne bi segli po teh možnostih? Izobraženost, s katero se Slovenci že dolgo časa ponasamo, se ne podeduje. Vsak zase se mora truditi zanj "sebi v čast in narodu v korist". Dejansko korist bo lahko imel sam ter vse tiste skupnosti, ki jim pripada.

Postavljajmo si torej visoke cilje!

Jože Velikonja

Pennsylvanski prepahi

(Poroča Majk)

Pittsburgh, Pa. — Kdor danes kaj pogleda v časopise naših velemest, kaj vidi? Večinoma vsi debeli naslovi na prvih straneh glasno objavljajo, koliko raznih javnih uradnikov, čurvarjev javnega reda je obtoženih radi tega in onega. Kakšnega "tega in onega"? Beri naprej in tam ti povedo v drobnem tisku, da se gre včasih za deset-tisočake, stotisočake in večkrat za milijone raznih ponesreč, takih in takih. Nekateri tajejo visoke dohodke davnim uradom, drugi zopet drugače itd. Kaj si mislijo o nas tisti, ki prihajajo iz drugih delov sveta k nam na obiske ali v posete? Pred leti, se spominjam, pred to zadnjo vojno je iz Zagreba prišel na obisk neki hrvatski politikar, pristaš stranke, ki jo je vodil pokojni Maček. Bila je med nami še prohibicija, ampak pa dolinah in ridah ter zakotjih Apalaškega pogorja so v marsikaki "kuči varili rakijo". Kar dišalo je po njej. Seveda, poveljujoči in pomožni redarji, katerih naloga je bila paziti, da bi se taki "grehi" ne delali, so sicer marsikoga zasacili na poljih tiste takrat prepovedane industrije. Tudi takrat so bili listi polni debelih naslovov, kaj se je v tem ali onem kotu odkrilo in zasačilo. "Grešnike" so vozili v "špekhamre", vodili obravnave, včasih kar zanimive in zabavne, skozi druge izhode pa so "grešniki" zopet prihajali ven. Ko so na nekem sestanku dotičnemu hrvatskemu politiku razlagali, kako postopajo s takimi "grešniki", je ta zmajeval z glavo in rekel: "Vi Amerikanci prekašate še naše karlovske fiškalce in mešetarje!" Potem je pa še dostavil:

"Seveda, pri vas v Ameriki je dosti medu. Vam vsem se dobro godi. Vsa vaša Amerika je kakor veliko jezero polno samega medu in vsega dobrega. Na tako pa rade sedajo vse vrste muhe in ose, srčeni in čmrlji. Za prepovedi se ne zmenijo. Brencijo naprej, četudi dobiyo tu in tam kako kľofuto, nazaj se zopet vračajo, ker med jim lepo diši."

Na tega hrvatskega politikarja sem se spomnil, ko sem pred kratkim bral dolgovozna poročila, kako so obračunali z raznimi nekdanjimi lobisti v Washingtonu, z raznimi unijskimi predstavniki in seveda še s celo vrsto drugih, radi "pozabljenosti" pri prijavljanju dohodkov, ki so podvrženi davkom. Pa še tisoče drugih slučajev je. In vedno več in več jih je. Zakaj? Najbrže, ker Uncle Sam je predober in o njem vedo, da ni prestrog in da ne zna tako palice rabiti, kakor jo marsikdo med nekaterimi zaslužio.

V začetku aprila, kakor je poročal "PP", je naše mesto suspendiral tri policiste višje stopnje. Obtoženih je pa še cela vrsta drugih uradnikov, kot nadzornikov, preglednikov itd.

Bivši pomočnik v senatu Baker pa je bil obsojen od 1 do 3 leta zapora radi zadev, za katere, kakor omenja "PP", bi lahko dobil največ 48 let zapora in do \$47.000 denarne kazni. Njegov odvetnik je izjavil, da bodo takoj vložili priliz proti razsodbi.

Kako bodo vpoštevali priliz, bomo še videli.

In po drugih mestih? Tudi niso brez takih podobnih slučajev. Take vesti, se zdi, da zelo dobro proučujejo taki, ki so nagnjeni k raketirstvu. Milostne in nizke kazni pa vse še poslabšujejo. Nagnjeni k takemu vidijo, da v kakih slučajih gre za silno visoke vsote ponesreč ali kaj drugega, pa kazni za take prestopke so le mehke... Prav je imel Mate na Butlerju, ko smo se o tem pred kratkim pogovarjali, pa je dejal: "Uncle Sam bi moral znati bolje mazati take "poštenjakoviče", boljše palico bi moral uporabljati, pa bi bilo manj takih slučajev"

Pritrdili smo mu, da ima prav.

• NEKAJ O CILJIH JOHNSONOVE POLITIKE. — Večinoma je tako, da vsak politik ima v svojem političnem delovanju nekaj dobrega nekaj pa takega in takega, ali če hočete političnega. Gre se za politične smernice stranke, kateri pripada, nekaj pa tudi za njegove cilje in za njegovo čast in slavo. LBJ ni na tem polju nobena izjema. Mož s človeško naravo je. Ta pa je pri nekaterih taka, pri drugih zopet taka. Politikarji so mojstri, znajo navadno kuhati in začinjati politične juhe tako, kakor kažejo razmere časov in pa da ugajajo javnosti tako, kar kje njim koristi. Radi tekmujejo med seboj in kadar gre za pridobivanje ugleda in pa vpliva v javnosti, so včasih kaj čudno radodarni, samo da bi pridobili v javnosti vpliv, ob volitvah pa večino glasov. To bi sodil jaz, "Stari Majk", da so njihovi glavni nameni. Drugače bi najbrže ravnali drugače, kakor ravnajo.

Pred kratkim sem bral poročilo v našem "PP", kako je skupina črnskih zamorskih odvetnikov dospela v Washington, obiskala Belo hišo in Urad justičnega oddelka, ter tamkaj naglasilo in objavila pritožbo, da med federalnimi sodniki v južnih državah na jugu, da ni nikjer nobenega federalnega sodnika črna. Na to pritožbo je odgovoril Civil Service Commissioner John W. Macy, da je Mr. Johnson imenoval 11 črncev v zvezno distriktno in v okrožno in distriktno Columbia sodišče, kar je več, kakor je kateri koli drugi predsednik imenoval toliko črncev za to službo. Glavni zvezni pravdnik Ramsey Clark je povedal delegaciji, da je Johnson imenoval osem črncev za življenjsko dobo v zvezna sodišča.

Pri vsem tem bi se marsikdo znal vprašati: Kaj pa vse in koliko pa črnci pričakujejo? Da jim bo kdo vso oblast na krožniku prinesel in izročil vspod. In to kljub temu, da pri ustvarjanju in grajenju boljših razmer na vseh raznih poljih gospodarstva in drugod, sami niso pomagali zgraditi kaj prida za peckov v deželi. Pričakujejo pa vse! LBJ se jim dovolj dobrih, marsikdo drugi bi se jim malo ne toliko. A bolj, ko jim roke odpre, več bi radi. Kako dolgo bo šlo tako? Zna priti čas, da jim bo kdo imel pogum povedati: Dovolj! Dobivate več, kako ste vredni!

• MEH ZA SMEH:

— Mladi tatič. — Farmar je zasačil fantalina, ki je kradel jabolka na njegovem vrtu.

"Kaj pa delaš na jablani?"

"Oh nič," se odreže fantalin, "eno jabolko je padlo dol, pa bi ga rad privezal nazaj na jablano!"

— Strah. — Župnik v neki mali fari je v pogovoru z enim njegovih faranov omenil: "Vi dajete dober zgled. Kar vas poznam, vas nisem videl še nikoli pijanega priti domov. Vi imate gotovo vedno svojo bolno ženo pred očmi?"

"To ne," odgovori faran, "ampak strogo taščo!"

— Iz jetnišnice. — Ravnatelj kaznilnice je dejal odpuščenemu kaznjencu: "Upam, da se boste poboljšali in da vas ne bom videl več tukaj!"

Kaznjencu: "Kaj, ali boste gospod ravnatelj mogoče premešeni?"

Vse lepo pozdravlja
Stari Majk

Nikdar, kar svet stoji...

SO. CHICAGO, ILL. — Res, koliko se morem spominjati, se še nikoli ni slišalo in nobena zgodovina nima zaznamovanega poročila, da bi se kdaj bila dotaknila ameriških tal dragocena noga — quam speciosi pedes — slovenskega kapucina. Prvi je pater Jakob Vučina OFM Cap., ki ga bomo imeli priliko videti in slišati čikaški Slovenci v soboto in v nedeljo, 3. in 4. junija. Prišel je iz Francije, kjer že skoraj deset let skrbi za dušni blagor naših Slovencev in sicer deluje v znanem mestu Nica, kjer se je zadnja leta nabralo toliko naših mladih ljudi iz mile slovenske domovine. Pred leti ni bilo slišati, da bi se okrog Nice razlivala slovenska kri, zdaj pa številu naših rojakov kar vedno bolj narašča. Pater Jakob že kar težko sam vse zmaguje.

Kako naši ljudje tam živijo, kaj delajo, katere težave imajo in kakšnega veselja so deležni: vse to nam bo povedal v svojem predavanju p. Jakob v soboto zvečer, 3. junija, ob 7.30 v veliki dvorani sv. Štefana v Chicagu. Govorniku beseda zelo gladko teče in vse njegovo izvajanje bodo spremljale skioptične slike, ki jih pater sam posnema že več let in je postal v tem že kar pravi strokovnjak. Velika škoda, če kdo teh slik ne bo videl in predavanja ne slišal.

Očetje kapucini so v naši domovini dobro znani in spoštovani. Posebno jih je rad imel in jih upošteval naš svetniški kandidat škof Anton Martin Slomšek. Kolikokrat je bil njegov gost predvsem v Celju. Odkar je postal Slomšek duhovnik, je vsako leto točno prihajal v Celje h kapucinom na porciunkulo. Ure in ure je spovedoval in vedno v samostanski cerkvi sv. Cecilije pridilgal. Tudi kot mariborski škof je prihajal na porciunkulo v Celje. Še kratko pred svojo smrtjo tega ni opustil. Bil je že popolnoma izčrpan, pa je vendar pri kapucinih dolgo spovedoval, pridilgal in opravil slovesno mašo. Zdaj so kapucinske postojanke v Sloveniji: V Ljubljani imajo samostan in župnijo v Štepanj vasi; v Mariboru imajo faro sv. Jožefa; v Ptujju so pri cerkvi sv. Ožbolta; v Celju oskrbujejo novo župnijo sv. Cecilije; v Škofiji Loki imajo samostan in cerkev sv. Ane; na Primorskem pa so na Vipavskem v Sv. Križu. In še v Krškem ob Savi. Torej kar vsej naši domovini so znani ter silno priljubljeni.

Jaz sem bil s kapucini iz mladih let v tesni zvezi. Moj oče jih je vozil, kadar so prišli v Zibiko pomagat in na Tinsko goro ob romanjih. Hodil sem v Celje na porciunkulo, ko sem v Celju študiral nižjo gimnazijo, so mi večkrat dal lep kos kruha. In kot duhovnik sem bil vedno z njimi v zvezi. Pravzaprav je kar

čudno, da nisem postal kapucin, temveč frančiškan. Veste, kapucinska brada se mi ni dopadla, kar odkrito povem. Vem, da so pri nas splošno ljudje govorili, da nobeden kapucin ne bo prišel v peklo. Pa sem res nekoč vprašal navihanega p. Jakoba Vučina, kaj je na tem resnice? In veste, kaj mi je povedal? "Seveda, niti eden kapucin ne bo prišel v peklo, in sicer zato: Ko pride v peklo, mu brada takoj zgori in postane — on je rekel "rata" — frančiškan." Vidite, take zna razdirati naš kapucin pater Jakob. Vsi ga bomo prišli gledat in poslušat. Izvedel sem pa, da je p. Jakob izgubil brado, preden je prišel v peklo. Slovenska Katoliška Liga mu bo oskrbela umetno brado, ki mu bo javno izročena na predavanju. Vidite, toliko zanimivosti!

Torej: P. Jakob: Kar leze in kar gre, bo v Chicagu prišlo poslušat Te in gledat Tvojo kapucinsko brado. Tudi jaz pridem. Dobrodošel med nami in na veselo svidenje!

P. Odilo OFM

Prvi koncert njujorškega moškega pevskega zbora

NEW YORK, N.Y. — Dostikrat ste iz naših obvestil lahko spoznali, da so se nekateri možje in fantje zbrali in organizirali moški pevski zbor. Iz časopisnih poročil ste lahko razbrali, da je zborovodja g. dr. Delak in da naš pevec temeljito in sistematično vežba. Dne 20. maja zvečer je zbor prvič zapel v naši dvorani ob priliki proslave Majniške deklaracije. Ta krstni nastop je bil uspeh nesebičnih naporov pevovalce g. Delaka — kakor tudi cellega zbora. Večeru je dal obeležje, kakršnega smo pri mnogih naših prireditvah pogrešali.

Mirno lahko rečem, da je naša njujorška slovenska narodna skupnost mnogo pridobila. Zbor nam obeta novo poživitev; kajti pesem je, ki poživlja. Pesem je, ki nas povezuje v trdnejšo enoto. In pesem povezuje mladi in stari rod! In prav to naša farar ter vsa njujorška slovenska skupnost močno potrebuje. Hvalimo Boga, da smo dobili učitelja, ki se žrtvuje in nam bo s svojim zborom odprl vrata v novo sobano naše skupnosti. Vsled tega vabim in prosim vse njujorške Slovence, da pridejo in napolnijo našo cerkveno dvorano 10. junija (v soboto ob 8. uri zvečer), ko bo naš moški pevski zbor imel svoj prvi koncert.

Samo pomislite, koliko let je že minilo, da ste slišali kak čisto domač zbor, zbran iz naše sredce. Zavedati se moramo, da to pomeni postavljanje novega mejnika v naši skupnosti in v našem narodnem ter kulturnem življenju. Po koncertu pa bomo ostali še v dvorani, povezani v domačnosti in prijetni zabavi ter v razgovoru za utrjevanje in razširjenje našega zbora. Jaz vas vabim osebno in vi se vabite med seboj za srečanje v domači dvorani ob poslušanju domače pesmi.

Vaš župnik
Father Rogan

Balinarsko tekmovalenje v Euclidu na Recher Ave.

EUCLID, O. — Kot v preteklih letih bo tudi letos Klub društev SDD na Recher Ave. imel svoje spomladanske balinarske tekme. Vršile se bodo 11. junija ob enih popoldne. Tudi letos se bodo pomerili v balinanju mestni odborniki Euclida in Clevelanda.

Vabljeni ste vsi prijatelji te igre, moški in ženske, tudi tisti, ki sami ne igrate več. Mar ni prijetno tudi samo gledati in uživati ob veselju in zabavi drugih?

Ob 4.30 popoldne bomo začeli servirati okusno pečeno piščančje, nato pa bomo lahko plesali ob prijetnih glasovih domače godbe. Vstopnice za večerjo so

naprodaj pri zastopnikih Kluba društev SDD, pri Berti in Chuccu v klubovih prostorih SDD, lahko pa tudi kličete za rezerviranje tel. 531-7419.

Na svidenje v nedeljo, 11. junija, popoldne ob enih v Slov. društvenem domu na Recher Avenue!

Za Klub društev
JoAnn Milavec, taj.

Prof. Franjo Baš, zgodovinar in muzeolog, umrl

V Ljubljani je pred nedavnim umrl prof. Franjo Baš. Rajniki je bil rojen 22. jan. 1899 v Kamenčah pri Braslovčah na Štajerskem. Študiral je zemljepis in zgodovino v Ljubljani in na Dunaju. Do 1. 1932 je bil profesor v Mariboru, takrat pa je postal banovinski arhivar in tajnik Mariborskega muzeja. Kot zgodovinar je obdelal štajerska mesta, kot zgodovinar in narodoslovec (etnolog) štajersko podeželje, kot arheolog žarno grobišče pod mariborsko Kalvarijo, kot etnolog (narodopisec) savinjsko gospodarstvo in kot gospodarski zgodovinar gospodarski razvoj mesta Maribora po zgraditvi Južne železnice. Bil je stalni sodelavec vseh slovenskih zgodovinskih, zemljepisnih in drugih strokovnih revij, časopisov itd. — V letih 1948-49 je postavil ptujski muzej. — Pred upokojitvijo leta 1963 je bil na ljubljanski filozofski fakulteti honorarni predavatelj za muzeologijo.

IZ NAŠIH VRST

Vancouver, B. C. — Spoštovano uredništvo! Prejeli smo Vaše pismo, s katerim nas obveščate o poteku naše naročnine, katero obnavljamo zopet za eno leto.

Lepo se Vam zahvaljujemo za redno pošiljanje Ameriške Domovine, katere smo vedno zelo veseli, in tisti dan, kadar izostane, nam kar nekaj manjka. Škoda res, da posamezne številke ne prihajajo po vrsti, mnogokrat pride novejša izdaja preje. Vemo, da to ni Vaša krivda, pač pa pošta.

Vseeno smo Ameriške Domovine zelo veseli in bi nam bilo brez nje res dolgčas, posebno, ker smo jo tako navajeni. Povest Mlada Breda je bila zelo lepa. Upamo in želimo, da bi objavili še več tako lepih povesti. Take od slovenskih pisateljev najraje beremo.

Sprejmite vsi pri Ameriški Domovini naše najlepše pozdrave.

Frančka Zadnik in družina

Strokovnjaki o večplastnem steklu

Na londonski konferenci o varnosti v cestnem prometu je dr. Huelke z michiganske univerze pokazal barvne diapozitive hudih poškodb na obrazil avtomobilistov, ki jih je ob trčenju s hitrostjo samo 16 km na uro vrglo skozi večplastno vetrobransko steklo.

Harold Gough od tovarne avtomobilskih stekel triplex je ocenil nevarnost poškodb od teh stekel za štirikrat večjo kot pri običajnih varnostnih steklih. Gough je nadalje pokazal, kako se je pri triplexu treba boriti za dobro vidljivost. Čim debelejša je vetrobransko steklo in čim bolj poševo je vgrajeno, tem manjša je vidljivost.

Peter Ware iz Rootesa je poudaril, da bi moralo biti najvarnejše vetrobransko steklo ravno in pokončno vgrajeno. Tako steklo pa ne bi ustrezalo estetske mu izgledu avtomobila. Tudi poraba goriva bi bila vsled zračnega upora večja.

Profesor Gisanne je poudaril, da je stilist-oblikovalec v avto-industriji še premalo "vzgojen", kar zadeva varnost. Kot primer je navedel Oldsmobile Tornado, čigar prišiljena čelna plošev pri trčenju pešce težko poškoduje.

Deklica z odprtimi očmi

PIERRE L'ERMITTE

"Oh, dragi gospod, bilo je vse več nego nerodnost... bila je naravnost trdosrčnost, okrutnost. Če bi se bil zatekel k meni pes v takem stanju, v kakršnem sva bili davi po dveh nočeh potovanja, brez prtljage, dobesedno zmešani in izgubljeni v Parizu, jaz bi bila tistega psa gostoljubno sprejela... Vaša mati... Vaši sestrini... nama niso ponudili niti kozarca vode, kakor pravi evangelij..."

"Bile so presenečene!"

"Presenečene...? Pa so vendar dobro vedele, da prideva v Pariz..."

"Pač, toda ne v takih okoliščinah!"

"Imajo oči... lahko bi bile videle najino stisko..."

"Lepo Vam prosim! Vi ste dobri in Vi boste zmerom dobri ostali... Dovolite mi, da pridem jutri po vaju!"

Teta je pogledala svojo nečakinjo, Rolanda, ki je odgovorila povsem preprosto:

"Nobene take zapreke ni, da bi naju gospod Maude ne smel spremiti v opero. Vendar pod enim pogojem..."

"Sprejemem v naprej vsak pogoj!"

"Plačali bova sami najini vstopnici in voz."

"Oh, gospodična!"

"Kakor želite: če Vam je tako prav, dobro, če ne, pa nič!"

Roger Maude se je obotavljaj... Iz katerega nagiba je postavila Rolanda ta toli poniževalni pogoj?...

Toda bil je ves zmeden... Saj nimna nobene izbire... Ena sama stvar mu je zdaj pri srcu: ohraniti zvezo!... to se pravi, ne pripustiti, da bi se vsa stvar do kraja podrla.

... Prva bitka je bila izgubljena... Bogve! Morda bo pa druga dobljena?

"Torej na svidenje," je žalostno rekel... "Prišel bom sem po vaju..."

In nezavedno je potožil z istimi besedami, kakor pred tremi dnevi ubogi Filbert svoji materi: "Kako sem nesrečen!"

Odhajal je po ulici des Abbeses, ki je bila polna radosti in trušča Montmartrea...

Odhajal je in zastavljaj svojo palico po robu uličnega hodnika.

Ko je odhajal iz noirmoutierskega raja, je bil tako prepričan, da postane tisti raj njegov in da bo sreča njegova za vselej...

Napravil si je točen načrt, kam popelje svoji znanki v Parizu, da jima bo bivanje prijetnejše. Njegova mati in njegovi sestrini so se mu smejale...

Toda one niso znale!... One niso preživele, kar je preživel on v preteklem mesecu. Kakšen pomen naj bi bil torej imel njih zasmeh!

Kakšen pomen...?

Kakor so nekateri vetrovi, ki posušijo in zamorijo nekatere cvetke, tako je obnašanje žensk, ki so predstavljale njegovo domaćo ognjišče, povsem porušilo in do dna izpremenilo tisti dve mehki dtašici...

Da... daleč je od čaše do ustnic!

Zalučil je stran cigareto, ki si jo je baš prižgal in navzlic tistemu, česar je prekipovalo njegovo srce, je ponovil:

"Ah... te ženske!"

In "te ženske" so bile: njegova mati... njegovi sestrini...

Kaj mu morejo nuditi v zameno za dragoceni biser, ki ga je po njih krivdi nemara brez-pogojno za vselej izgubil?

XXXI. poglavje.

Teta Cecilija, ki je prespala noč na udobni postelji — dasi je seveda ni mogla primerjati s

svojo lastno — po ugodni kopeli, po kavi s smetano, pri kateri je spravila kar dva mlečna kruha s svežim surovim maslom, je postala drugega dne bolj usmiljena in je prijazno vprašala Rolando:

"Kaj pa bova počeli danes dopoldne — ti si voditeljica..."

"No... kaj si pa želite?"

"Želim, zares, želim si najprej obiskati cerkev Sacre - Coeur na vrhu stopnic... Zdi se mi, da ni daleč od tod."

Rolanda si je kupila načrt mesta Pariza. Razprostrla ga je na postelji, rekoč:

"S tem pripomočkom se nama ni treba obešati na Rogerja Maude in na njegovo ljubeznivo družino. Včeraj sem se že naučila, kako je treba... izvedela sem, kako moramo postopati z vozniki, bila sem v slaščičarni in pomislite — danes Vam že smem izdati — poslušila sem se celo podzemski železnice!"

"V podzemski železnici si bila?"

"Dvakrat... oh... za zabavo!... Bila sem v dvigalu des Abbeses... in kar je najbolj zanimivo..."

"Moj Bog, ti me plašiš!... Če pojdeš spet kam ven, ne bom prenesla strahu... Kako si rekla — kar je najbolj zanimivo?"

"Uganite!"

"Ah, v Parizu ne uganem ničesar!"

"Pa! Morate uganiti..."

"Moram?"

"Da... morate!..."

"Ne uganem, pa ne uganem."

"Naj bo. Srečala sem... ne, to je pretirano... videla sem gospoda voditelja..."

"Videla si ga!"

"Videla."

Teta Cecilija je bila v hipu vsa izpremenjena.

"Da... te moje oči so videle gospoda voditelja..."

"In on...?"

"Kakor po naključju se je trla okoli njega gruča fantičev... Ne verjamem, da me je prepoznal."

"Obiskati ga morava..."

"O tem ni dvoma."

"Saj vendar razumeš, Rolanda. Radi tistih Maudejevih žensk nikakor ne gre, da bi bili neprijazni napram gospodu voditelju, ki je tako priljuden..."

"Popolnoma se strinjam z Vami, tetka."

"To me veseli!... Ah, če bi tebe ne imela, Rolanda moja!"

"Glejte, saj sem vendar tu. Sicer pa, čeprav bi mene ne bilo, bi Vam ostala še vedno tista dobra dušica, tako nesrečna..."

"... Kdo neki?"

"E, to pa boste vendarle uganili."

"Rečem ti, Rolanda, da ne uganem pa ne uganem ničesar več..."

"Recimo, da se kliče... Roger Maude. Toda poglejva na načrtu, kako daleč je do cerkve Sacre-Coeur... O, to je čisto blizu... Tam je neka ulica Lepic... Mislim, da bo to najkrajša pot. No, kaj pa potem?"

"Dvoje: rada bi videla slona v botaničnem vrtu. Moj ded, ki je potoval okoli sveta, mi je čisto pripovedoval o tem slonu. Potem bi si pa rada ogledala velike trgovine..."

"Tetka, če hočete obiskati velike trgovine, Vam svetujem, da greva rajši dopoldne... zvečer je namreč preveč ljudi; ne prideš nikamor in vsaka izbira je nemogoča... Kakor vse kaže, odhajajo Parižani okoli štirih popoldne z doma."

"Kaj, če bi šli torej najprej tja? V cerkev pojdeva pa zvečer."

(Dolge prihodnjič)

Slovenci so se le pri Gospe Sveti zahvalili za dar sv. vere

GORICA, It. — Dve sto petdeset slovenskih romarjev z Goriškega in Tržaškega, trije avtobusi iz Dornberka, eden iz Škofje Loke in eden iz Celja, pa nekaj deset Slovencev od vsepovsod, zlasti s Koroškega, to so bili zastopniki slovenskega naroda, ki so pretekli torek, 9. maja, obiskali Gospo Sveto in predstavljali vso ogromno množico petnajst tisoč Slovencev, ki jim zaradi nacionalne nestrpnosti avstrijskih zagrizencev ni bilo dano priti na kraj milosti, kjer počiva apostol Slovencev sv. Modest.

Kljub temu — romanje je uspel kot malokdaj in udeleženci bodo odnesli nepozabne spomine nanj. Že narava je poskrbela za prekrasen okvir: vsa Koroška je bila v cvetju, zlasti belo-rožnate jablane so bile v svoji prelesti nekaj edinstvenega. Vreme je bilo prijetno, brez ostrega sonca, a tudi brez dežja, skoro poletno, saj je toplomer kazal kar 27°.

Gospa Sveta se je kopala v soncu, ko so naši romarji tja prišli. Že so bili v svetišču zastopnik celovskega škofa kanonik msgr. Aleš Zechner, vrhovni direktor izseljenskih dušnih pastirjev msgr. Ignacij Kunstelj iz Londona, skupina slovenskih duhovnikov iz Beneške Slovenije, ki so veseli pozdravili prihod zamejskih Slovencev. Navzroč je bil tudi dr. Metod Turnšek, ta neumorni pobudnik in organizator proslav ob 1200-letnici pokristjanjenja slovenskega naroda.

Občestveno mašo je opravil msgr. Franc Močnik iz Gorice, petje in molitve je vodil g. Franc Štuhec z Opčin z njemu že lastno spretnostjo, pridigo pa je imel g. kanonik Zechner, ki je zlasti poudaril misel, da je Gospa Sveta kraj, kjer so se Slovencem odprla vrata do Kristusa Cerkve, zaradi česar je prav ta kraj primeren, da se zahvaljujemo v svojem imenu in Bogu in Materi božji za neprecenljivi dar svete vere.

Prehitro je potekel čas in treba je bilo misliti na slovo. Popoldne je bilo na sporedu še drugo romanje: k Sv. Emi na Krki. Strmeli so naši ljudje nad tem svetiščem, morda še lepšim

in bolj veličastnim kot je ono pri Gospe Sveti. Niso slutili, da hrani Koroška tako mogočne spomenike preteklosti v sebi.

Dva avtobusa Goričanov in eden Tržačanov — 150 oseb — so se zgrnili ob pol 4. pop. okrog oltarja Marije Vnebovzete. Spet je spregovoril kanonik Zechner ter poslušalce seznanil z življenjsko zgodbo sv. Eme, z zgodovino svetišča ter znova poudaril, da so od tu zlasti koroški Slovenci skozi 700 let prejeli svetlo svetlo vero, prejeli evharistični blagoslov ter obiskali grob sv. Eme v spodnji cerkvi.

Goričani so od tam napravili obisk še ene Marijine cerkve. Vrnili so se iz Krke po isti poti do St. Vida ob Glini, nato pa po nebeško lepi dolini dosegli Osojsko jezero. Po levi strani obrežja so nato prispeli do bivšega samostana Osoje, kjer je konec 11. stoletja delal pokoro kot mutec poljski kralj Boleslav II. iz Krakova, ki je v navalu jeze zabodel škofa sv. Stanislava. Pesnik Askerc ga je za vse čase ovekoval v pesnitvi "Mutec Osojski".

Lepšega zaključka romanja si naši ljudje res ne bi mogli želeli. Zadnji žarki poslavljajočega se sonca so božali belo samostansko poslopje; jezero je bilo spokojno, ob bregu pa so se oglašali slavčki. Bivša samostanska cerkev je pravi umetniški biser; lani so jo obnovili in jo je res vredno obiskati. G. Jože Jurak je prisotnim razložil zgodbo kralja Boleslava, prostovoljnega izseljenca in spokornika. Nato so vsi obiskali njegov grob. V nemi tišini so zrl na marmorno ploščo, ki oznanja, kdo počiva za njeno.

Večerne sence so že prekrile jezersko gladino, ko sta zabrnela avtomobilska motorja. Kako lepo bi bilo še ostati nekaj ur na tem kraju miru, toda Gorica je bila še štiri ure vožnje daleč. Treba je bilo, dasi s težkim srcem, vzeti slovo od rajskomilega kraja. Vsi so pa sklenili, da kmalu, če se bo dalo, že drugo leto, to pot ponovijo. In vabimo tudi druge, ki berejo te vrstice,

da isto storijo. Ne bo jim žal, kot ni našim romarjem, ki bodo, dokler bodo živeli, v prijetnem spominu hranili ta izredno lepi romarski dan.

K. G.

Obsodba Mihajlova pred občinskim svetom v Gorici

Občinski svetovalci Slovenske demokratske zveze prof. Bratina, prof. Bratuž in odv. Sfiligoy so naslovili na goriškega župana Martiño naslednji poziv:

"Ker so jugoslovanska sodišča naložila prof. Mihajlu Mihajlovu iz Zadra dve hudi obsodbi in sicer na eno oz. na štiri in pol leta ječe, v kolikor je isti skupno z drugimi izobraženci sklenil izdajati v okviru ustavnih svoboščin revijo z demokratičnim socijalističnim programom in je izrekel osnovane kritike do obstoječega komunističnega režima v Jugoslaviji, ki ne predstavlja več kot šest odstotkov prebivalstva, predlagajo podpisani naslednji dnevni red in prosijo župana, naj bi ga predložil v razpravo:

Potem ko je z začudenjem zvedel za vest o dvojni obsodbi na zaporno kazen prof. Mihajla Mihajlova iz Zadra s strani jugoslovanskih sodišč, kar predstavlja prezir demokratičnih svoboščin in kršitev same jugoslovanske ustave, izraža občinski svet v Gorici svoje ogorčenje zaradi teh obsodb in svojo solidarnost s prof. Mihajlovom in z vsemi, ki se v Jugoslaviji borijo, tudi v trpljenju za zmago demokratičnih svoboščin."

Ta korak slovenskih svetovalcev pa seveda ni naletel na odobravanje "Primorskega dnevnika", kar je seveda razumljivo, ne pa opravičljivo. Diktature se vedno in povsod poslužujejo nasilja za preprečitev svobodne besede in kritike. Zato pa je tudi skrajno nelogično obsojati npr. diktatorske ukrepe v Grčiji ali v Španiji, istočasno pa molčati o zatiranju svobode v Jugoslaviji!

LEPO PROSIMO:
Poravnajte zapadlo naročnino že ob prvem obvestilu.
Prihranite nam delo in nepotrebne stroške.
Omogočite našemu listu dober nadaljni razvoj.
Hvala!

Tiskovni sklad A.D.

Mrs. Jennie Konestabo, 690 E. 157 St., Cleveland, O., je prispevala \$2 v tiskovni sklad v spomin pokojnega soproga Franka in hčerke Jennie z željo, da bi Ameriška Domovina še dolgo zahajala v slovenske domove. — Iskrena hvala!

Hindi in muslimani so se spopadli v Kalkuti

NEW DELHI, Ind. — Ljudje v Kalkuti in njeni okolici trpe razne vrste pomanjkanja, najhujša od vseh je lakota. Nestrpni in lačni so zelo razdražljivi. Vsaka najmanjša reč in vsak spretnejši hujskač jih lahko požene v demonstracije in izgrede. V posameznih mestnih predelih je prebivalstvo po veri mešano, večina je hinduistična, med njo pa so muslimanske skupine.

Koncem preteklega tedna je prišlo v nekem takem delu Vzhodne Kalkute do prepira med dvema kockarjema. V spor so naglo posegli njuni prijatelji in tovariši, nato pa še njuni verski somišljeniki. Predno se je posrečilo priti policiji na mesto in napraviti konec prepiru in pretepu, je bilo več oseb ranjenih. Policija je uporabila plin solizevec, pa izgrednikov ni mogla ukrotiti. Ti so se razbežali šele, ko je začela vanje streljati.

Razdivjani, fanatični demonstranti in izgredniki so se razdelili, pa začeli požigati in plemiti. V kratkem sta bili dve tovarni uničeni in požgani, požganih je bilo tudi 10 trgovin in delavnic, prav toliko pa oplenjenih. Ko so prišli gasilci požare gasiti, so jih izgredniki napadli z opeko in steklenicami. Na pomoč je bila pozvana armada, razglašena je bila policijska ura in prepovedano vsako zbiranje.

V prihodnjem tisočletju bo v Ameriki samo pet krščanskih ver

LANCASTER, Pa. — Med protestanti obstoja posebno gibanje pod imenom "posvetovanja o cerkveni edinosti". Gibanje je ravno kar končalo svoje zasedanje v Lancaster, Pa. Na zasedanju je bilo ugotovljeno, da obstoji upravičeno upanje, da bo v prihodnjem tisočletju v Ameriki samo pet krščanskih verskih skupnosti: rimsko-katoliška, pravoslavna, luteranska, baptistovska in združena protestantska. Če bi se to zgodilo, bi bil to velik uspeh na poti k splošno krščanski skupnosti.

Jezovi na vietnamskih rekah ne bodo bombardirani

WASHINGTON, D.C. — Razlog za to je zelo preprost. Jezovi se nahajajo tako na rekah Severnega Vietnama kot Južnega. Ako bi naši bombniki napadali jezove na severu, bi partizani rušili jezove na jugu. Zato je Johnson odbil predlog vojaških krogov za bombardiranje jezov na severu, čeprav bi tako bombardiranje napravilo več škode na severu kot rušenje na jugu.

Kanalski pas v Panami

Kanalski pas, ki se vleče na obeh straneh prekopa v državi Panami in je pod oblastjo in upravo Združenih držav, obsega 475 kvadratnih milj.

Ženske dobijo delo

Ženske dobe delo. Išče mo tovorniške delavke za skupinsko in lahko strojno delo. Skušnja nepotrebna. Govorimo hrvaško in slovanske jezike. Blizu E. 30 St. in Chester Ave. Za sestanek kličite: 781-7136. (108)

Lahko hišno delo. Išče mo Slovenko za lahko hišno delo od 10. do 3 pop. Servirala bi eno kosilo starejši dvojici; v Collinwoodski okolici. Kličite KE 1-2641 po 4.00 pop. (107)

Hranite denar za deževne dneve — kupujte U. S. Savings bonde!

MALI OGLASI

V najem

Eno 4-sobno stanovanje z vročo vodo in gorkoto za \$45.00 mesečno in eno 3-sobno stanovanje z vročo vodo in gorkoto za \$40.00 mesečno, na 1334 E. 55 St. Vprašajte za g. Kopore. (x)

V najem

Odda se 5 velikih sob in kopalnico po zmerni ceni, blizu St. George cerkve. Kličite 442-3976. (26,29,31 maj)

Kupim hišo

Enodružinsko v sv. Vida okolici. Ponudbe sporočite na upravo Ameriške Domovine.

V najem

Opremljena soba se odda za poslenemu moškemu v collinwoodski okolici. Za pojasnila kličite 531-6129. (110)

TONY KRISTAVNIK

PAINTING and DECORATING

1171 East 61st. Street

Kličite 431-0965 za brezplačen proračun

Naprodaj

Dve hiši na enem lotu, ena 4-družinska, druga 2-družinska, med E. 55 St. in E. 72 St. Za pojasnila kličite 881-9658. —(110)

V najem

Starejša vdova želi poceni oddati opremljeno sobo ženski, ki bi ji bila tudi družabnica, pri E. 185 St. Kličite 531-4301.

Hiša naprodaj

Lastnik prodaja hišo v Euclidu, 3 spalnice, aluminijaste strani, preproge, štedilnik, zavese. Kličite po 5. uri 481-7865. (108)

Moški dobijo delo

MACHINISTS

THE CLEVELAND PNEUMATIC Tool Co.

3784 E. 78 St. 341-1700

A Subsidiary of PNEUMO-DYNAMICS Corp.

MACHINISTS

TO WORK ON

AERO SPACE

MISSILE and

Aircraft Components

KELLER - HYDROTEL

Contouring and profiling

Machines

HORIZONTAL

BORING MILLS

TURRET

LATHES

GAP TURRET

LATHES

ENGINE LATHES

MILLING MACHINES

RADIAL DRILLS

NUMERICAL

CONTROLLED

MACHINES

DOBRA PLACA OD URE IN

DRUGE UGODNOSTI!

Predstavite se osebno

od 8.15 dop. do 5. pop.

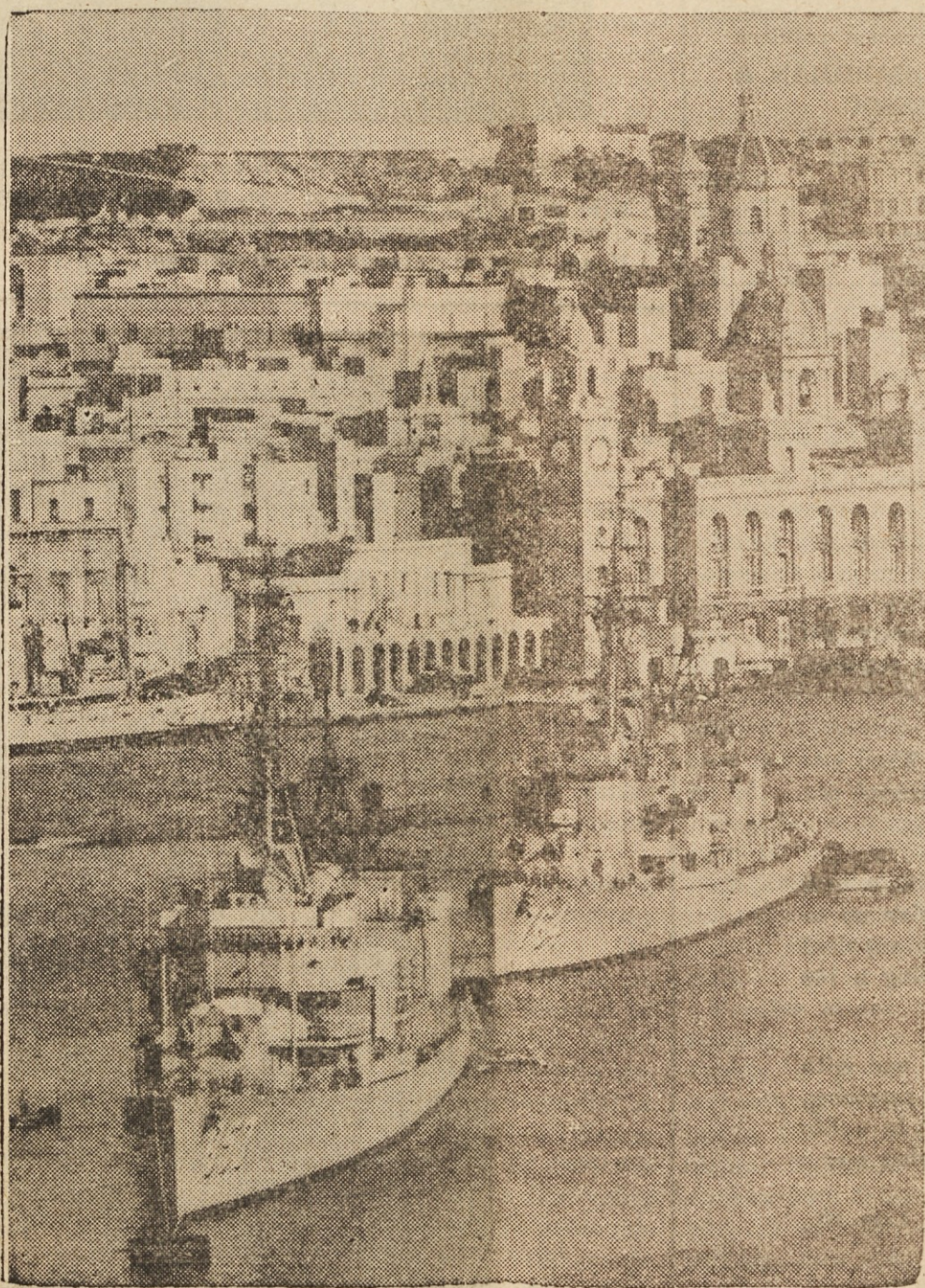
ali kličite

341-1700

za čas sestanka

An Equal Opportunity Employer

(107)

SLIKOVITO PRISTANISČE — Pristan išče na George Cross Islandu je slikovito in vabljivo za obisk turistov. Obiskale so ga tudi ameriške vojne ladje sredozemske 6. flote.

FR. JAKLIC:

Peklena svoboda

"O, nič se ne napenjam! Saj se jim bil rad pojasnil, da ni tako, poznamo! Niks Gelt! Kaj? 'Ne-rodna' straža? Hahaha! Ne bo nič!"

Obrnil se je še k svojim Izancem, rekoč:

"Tle bi nas radi dobili v 'ne-rodno' stražo! Tle bi nas radi zapisali za gosposko tlako! Ali se damo?"

"Vse dol! Vsa tlaka je proč! Nobene nove tlake nočem! Frajost!"

Tako je odmevalo na vseh straneh, a tisti iz Ljubljane bi jim bil rad pojasnil, da ni tako, in je skušal govoriti. Pa ni šlo. Vse vprek so vpili:

"Daj ga! Daj ga! Kaj bo tako rastel! Vse dol. Udri!"

"Kar nazaj, gospodje! Na Igu je svoboda!" je zavpil tikoma kočije Tone Krivanoga in je zamahnil z roko proti Ljubljani.

"Nazaj ali pa v jarek!"

Tisti, ki so držali konje in kočijo, so kar vse skupaj zasukali na cesti, da bi bil oni, ki je stal v kočiji, skoraj omahnil iz nje in je kar padel vznak na

sedež, loveč se z rokami. "Domorodci!" je bila zadnja beseda, ki jo je bilo slišati.

Ves prizor je zbujal mnogo zadovoljnosti in smeja.

Ko je bila vprega naravnana proti Ljubljani, tedaj sta pa udarila Maček in Maharček po konjih vsak od ene strani, drugi so pa vzradoščeni kričali: "Udri! Udri!"

Prvi v kočiji so kar glave sklonili predse, meneč, da bo padlo po njih; toda konji so pod težkimi udarci hitro potegnili kočijo iz meteza, tembolj, ko jih je natepal tudi kočijaž, ki se je bal še kaj hujšega.

"Ali ste videli, kako smo jih nagnali?" je povzel Krivanoga čez nekaj hipov. "Grof je tekel v en kraj, škrici pa v drugi. Hahaha!"

"Frajost! Hahaha! Vse dol!"

"In še enkrat rečem," je prevpil Tone ves hrup: "Viktoria! Viktoria! Viktoria rompopom!"

In šlo je zmagovalno: "Rompompom! Viktoria rompopom!"

Ko je dobri gospod župnik France Prusnik zvedel, kaj pomeni ves hrup, ki ga je bilo na Studencu toliko tiste dni, je sklenil roke, vzdihnil proti nebu ter rekel: "In to je svoboda? O, kakšen peklenški mrčes je treščil ljudem v glavo!"

Osmo poglavje.

Stara ljubezen ne zarjavi. Po dogodkih pri fari so se ljudje razkropili na vse strani, zakaj bližal se je večer in je bilo treba iti domov, tembolj, ker so se bili zlahtni studenci pri "Zlati kočemajki" in v drugih gostilnah posušili.

O, to je bilo pripovedovanja tisti večer po vaseh, ki se razprostirajo po izanskem polju, ki

se tiskajo v kotu med Igom in Krimom, ki leže na pobočjih Mokreca od Studenca preko Golega do Kureščka, pa na Pijavi gorici in po dolini ob Želimeljski, pa še dalje vsenaokrog. Povsod so pripovedovali in govorili, kaj se je zgodilo na Studencu. Izprva ni nihče verjel, kdor ni bil zraven. Šele potem, ko so pričali vsi, ki so bili na Studencu navzoči, so ljudje verjeli.

Kdo bi pa mogel drugače verjeti takšne stvari, o katerih si človek še v sanjah ni upal misliti.

"Turjaški grof je tekel! Pa kako je šel! Še ozreti se ni upal. Pete so ga komaj dohajale. Tako jo je pobiral! Kočija pa v drugi kraj. Hahaha!"

Ljudje so se tolkli od smeja ob kolena in se čudili.

"Pa grofa ste? Povej no še enkrat, kako je bežal! To bi bil pa rad videl! Kanolja, prav je tako! Pa Ljubljancane ste tudi nažgali!"

"Pa kako! Eden izmed njih se je bil našemil, kakor bi bil antikrist. Mislil je, da se ga bomo kaj bali. Pa koga se Izanec boji? Nikogar! Nekdo je zavpil: Udri! in nekateri so malo z nogami zacepetali, pa so jo Ljubljancani ubrali s svojim antikristom, ko

smo mu povedali, da se na Igu ne damo zapisati. To bodo Ljubljancani gledali!"

Očanci, ki so podnevi sedeli doma za zapečkom, so prilezli izza peči, nastavljali ušesa in lcvili čudne nezasišane novice, katerih kar niso mogli verjeti in so dvomili:

"Pa je ta od grofa resnična?"

"I, resnična! Tako je šel, kakor bi bil kdo za njim zažgal. Nobene ni zinil!"

"Kaj smo dočakali! Ne bo prav! Tega nam grof ne bo od-pustil!"

"Naj pa drži! Kaj pa je danes tak grof! Kaj ni svoboda zdaj in nobene tlake ne desetine? Kdo se ga pa še kaj boji! Saj je vse dol!"

"Mora že res biti, drugače bi grof ne bil šel peš. Zapomnil si je pa le."

"Saj so si tudi tisti zapomnili, ki so jih dobivali po petindvaj-set na graščinskem dvorišču. Ali to ni bilo nič? Ej, kaj nam pa grof še more?"

Zadovoljstvo in zadoščenje je navdajalo Izance, ko so bili grofa ponižali. Vse je prišlo tako nepričakovano, kar samo od sebe. Odkod so vendar vzeli tisti pogum, da so ustavili lastnega graščaka, ga vrgli iz kočije in

ga nagnali, da je peš mešal blato v svoj grad. Nepopisno jim je bilo všeč, da je gospod grof nenadoma enak Izancem, ki tudi peš hodijo od zibel do groba. Se pred nekaj dnevi so se umikali s ceste, ako so ugledali grajsko vprego, a sedaj so samega grofa ustavili in ga vrgli dol.

O, to je bilo tako izredno, da so imeli dogodek vsi v mislih in je bil vsem na jeziku; da so Ljubljancane vrnili tja, odkoder so prišli, tega so se spominjali in omenjali samo še mimogrede. "Netek ljubljanski, bi nas rad komandiral! Kajpak, še tega je treba! To bi bila lepa svoboda!"

Želite imeti oni '67 gladki modni izgled?

DOBITE ELEGANTNO

Andre Duval

TRAJNO KODRANJE

Vaše najočarljivejše — in najtrajnejše!

Veselite se enega od teh finih, kvalitetnih, krasno izvršenih, splošno priznanih trajnih kodranj, po naši čudovito nizki ceni. Spretno izvršeno po naših strokovnjakih. Naravni izgled, lahko česanje v današnje najmodernejše pričeske. Bodite gotovi, da Vam bomo napravili najlepše kodranje, četudi so Vaši lasje fini, suhi, sivi, beljeni ali barvani. (Zajamčeno seveda)

Krasno \$20.00
NESTERCREME
\$4.95

Izrano \$20.00
VITA-CREME
\$6.95

Oboje vključuje umivanje, friziranje in striženje

Oboje v osnovnem ali regularnem kodranju
Sijajna podlaga za vse današnje pričeske

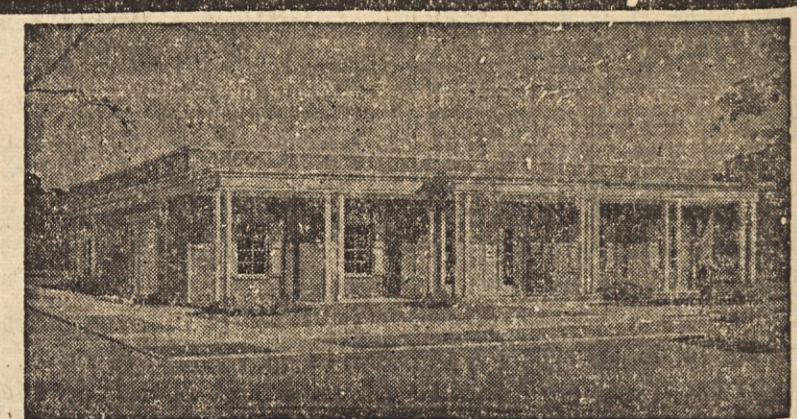
Umivanje in friziranje	1.95	Barvanje, vkl. umivanje in friziranje	5.45	Ob petkih, sobotah in pred prazniki friziranje	
Striženje	1.50	Roux barvni obliv	.75	barvanje in kodranje	
Pristriženje	.70	Stiliranje lasulj	3.95	samo 50c več.	
Kremasti obliv	Zastonj	Čiščenje lasulj	2.50		

PRIHRANITE 1/2 PRI FINIH KVALITETNIH 100% NARAVNIH			
DELNIH LASULJAH	LASULJAH	KITAH	
Reg. \$25 do \$35	Reg. \$60 do \$100	Reg. \$80 do \$160	
12.50 do 17.50	29.50 do 79.50	39.50 do 79.50	
Izberite si odgovarjajoči barvni odtenek — Po meri napravljeno in stilirano.			

Andre Duval

FRIZERSTVO • LASULJARSTVO

EAST		WEST	
• Downtown	781-3161	• Southland	845-3400
• Southgate	663-6346	• Westgate	333-6646
• Eastgate	449-3435	• Parmatown	884-6300
• Severance	382-2600	• Midway Mall	
	382-2569	Elyria	324-5742
		Lorain	233-8020

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

17002 Lake Shore Blvd. 1053 East 62nd Street
Kenmore 1-6300 Henderson 1-2088
Grdina trgovina s pohištvo — 15301 Waterloo Road
Kenmore 1-1235

GRDINA — Funeral Directors — Furniture Dealers

Pravkar je izšla knjiga profesorja Cirila Zebota

SLOVENIJA VČERAJ, DANES IN JUTRI

Knjiga, ki obsega 12 poglavij in 12 dodatkov, je edinstvena razprava o evoluciji življenja, gospodarstva in državnosti v Sloveniji po prelomu leta 1945.

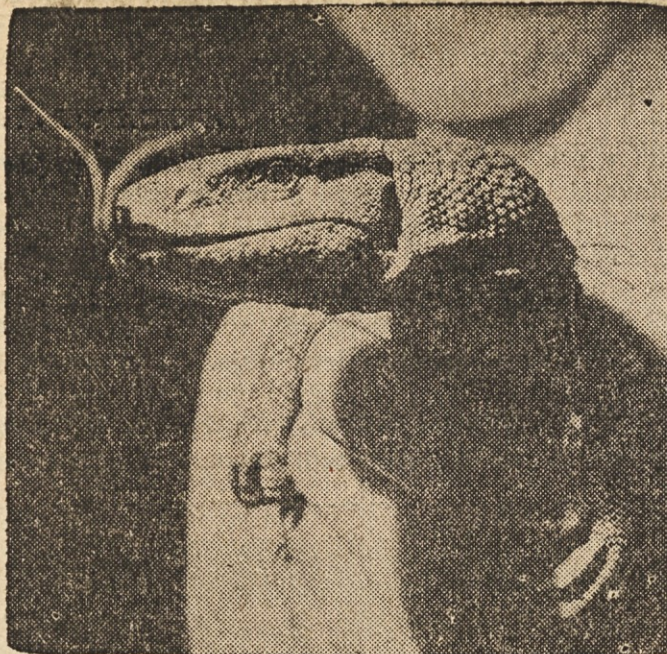
Knjiga je izšla v založbi avtorja pri Mohorjevi družbi v Celovcu (Viktringer Ring 26), kjer jo je moč kupiti ali naročiti po pošti (\$3 za USA in Kanado, 30 šilingov za Evropo). Naročila sprejemajo tudi:

Za U.S.A.:

Mate Resman
1089 E. 68 Street
Cleveland, Ohio 44103

Za Kanado:

Vladimir Mauko
1115 Bay Street
Toronto 5, Ontario

SAMO IZGLEDA NEVAREN — Plazilec doma v Aziji je pomolil svojo glavo iz zaboja, v katerem je spravljen na Grand Central Terminal, in sovražno pokazal svoj jeziček. Hvala Bogu ni nevaren, ker ni strupen.

CHICAGO, ILL.

FEMALE HELP

HELP WANTED Office Girls

BOOKKEEPERS, STENOGRAPHERS,
TYPISTS, CLERICAL and GENERAL
OFFICE HELP

HIGHEST WAGES

BEST WORKING CONDITIONS

LIBERAL VACATIONS — PAID HOLIDAYS

SICK LEAVE — INSURANCE — PENSION PLAN

NUMEROUS OTHER BENEFITS

CALL... VICTOR J. FAILLA

1950 W. Erie St., Chicago 22

738-0822
(106)

MALE HELP

WONDERFUL OPPORTUNITIES FOR PROGRAMMERS

Major publishing firm located in Southern Connecticut is experiencing such rapid growth that it is imperative the Data Processing staff add several programmers. These are immediate openings for qualified applicants.

IF YOU HAVE:

Experience in design and in development of large business applications. Experience in programming the 1400 series computer, both disk and tape.

SPEC. CONSIDERATION IF YOU HAVE:

Experience in magazine subscription fulfillment.
Experience in programming the I.B.M. 360 computer.

Salary range \$11,000—\$14,000

Interview will be scheduled in the next few weeks at a convenient Philadelphia, Minneapolis, or Chicago location. Upon receipt of your resume an appointment will be made with you personally, by phone or telegram.

PLEASE CONTACT:

Mr. JOSEPH CUNNINGHAM, Personnel Department

FAWCETT PUBLICATIONS, INC.

Fawcett Place, Greenwich, Conn. 06830

(108)

CHICAGO, ILL.

REAL ESTATE FOR SALE

ALL FACE BRICK

3 bdrm., 2 1/2 baths, full English bsmt. Gas ht. S & S, 2 1/2 car gar. Walk to I.C., sch. & shopping. Low 20's. E. Hazel Crest, Owner. 798-5730. (108)

MALE HELP

Outstanding Opportunity!
Excellent Immediate Openings!

ARCHITECTS
ARCHITECTURAL
DRAFTSMEN

Surroundings & working conditions are good. Permanent positions.

CONNOR-HARDMAN &
ASSOC.

Harvey, Illinois
ED 3-3614

(108)

MALE HELP

HELP WANTED

Union Organizers

Business Agents

We are looking for 10 men who are interested in becoming successful Union Organizers and Business Agents. These positions offer a great opportunity for an exciting life time job.

Starting salaries are \$100 per week with \$25 raise after 30 days. Then you are on your own and can earn up to \$300 per week which means \$16,000 per year if you are willing to work and ambitious enough to get ahead.

After one year of successful service, the Union furnishes you with a new car and all expenses paid. All Organizers and Business Agents receive up to \$100,000 of life insurance. Blue Cross and Blue Shield coverage is supplied for your entire family. Plus, numerous other Union benefits including a 100 percent pension upon retirement.

These positions are open for those between 25 and 40 years of age with high school diploma. We will train and educate you in organizing, servicing, negotiating and conducting union meetings. If you are interested in a life time opportunity in an exciting and interesting capacity, call or visit me:

Victor Failla, Midwest Director, I.U.D.T.W. AFL CIO, 1950 Erie St., phone: 738-0822.

Apply now!

(106)

ZIVLJENJE TEČE DALJE — Ko v vojni v Južnem Vietnamu padajo vojaki in civilisti skoro vsako uro, gre življenje v glavnem mestu Saigonu dalje. Slika kaže del bogato založenega živilskega trga.